नममार वरदानबलादितिभावः ॥८॥ मयेषु भयकालेषु अभयदः स्वगुणादिश्रवणस्मरणकीर्तनादिना ॥ ९ ॥ निखनावहे भूमौ गर्ते पातयामहे ॥ १०॥ ११॥ प्रदरोगर्तः कंठे आक्रम्य गयमिव ॥१२॥ प्रश्रितं शापांतकालप्राप्तेः प्रश्रयप्राप्तिः ॥१३ ॥ प्रदरकरणरूपप्राणांतव्यापारात्पूर्वं रामस्त्वमिति नज्ञातः॥१४॥इदानीं कथंते ज्ञानं तत्राह॥ कौसल्येत्यादि ॥त्वयाकौसल्या सुप्रजाइति त्वं विदितः ॥कौसल्यापुत्रइतिज्ञातोसीत्यर्थः॥एवंच कौसल्यायामीश्वरोवतीर्णः॥वैदेहीच लक्ष्मीः॥लक्ष्मणश्च तवांशइति सूचि

सविद्धोबहुभिर्बाणैःखड्गाभ्यांचपरिक्षतः॥ निष्पिष्टोबहुधाभूमौनममारसराक्षसः॥८॥ तंप्रेक्ष्यरामःसुभृशमवध्यमचलोपमं॥ भयेष्वभयदःश्रीमानिदंवचनमब्रवीत्॥ ९॥ तपसापुरुषव्याघ्रराक्षसोयंनशक्यते॥ शस्त्रेणयुधिनिर्जेतुंराक्षसंनिखनावहे॥ १०॥ कुंजरस्येवरौद्रस्यराक्षसस्यास्यलक्ष्मण॥वनेस्मिन्सुमहद्गर्त्तंखन्यतांरौद्रवर्चसः॥ ११॥ इत्युक्तालक्ष्मणंरामःप्रदरःखन्यतामिति॥ तस्योविराधमाक्रम्यकंठेपादेनवीर्यवान् ॥ १२ ॥ तच्छ्रुत्वाराघवेणोक्तंराक्षसःप्रश्रितंवचः॥ इदंप्रोवाचकाकुत्स्थंविराधःपुरुषर्षभं॥ ॥ १३ ॥ हतोहंपुरुषव्याघ्रशक्रतुल्यबलेनवै॥मयातुपूर्वंत्वंमोहान्नज्ञातःपुरुषर्षभ॥ १४॥कौसल्यासुप्रजास्तातरामस्त्वंविदितोमया॥ वैदेहीचमहाभागालक्ष्मणश्चमहायशाः॥ १५॥ अभिशापादहंघोरांप्रविष्टोराक्षसींतनुं॥ तुंबरुर्नामगंधर्वःशप्तोवैश्रवणेनहि॥ १६॥ प्रसाद्यमानश्चमयासोब्रवीन्मांमहायशाः॥यदादाशरथीरामस्त्वांवधिष्यतिसंयुगे॥ १७॥तदाप्रकृतिमापन्नोभवान्स्वर्गंगमिष्यति॥ अनुपस्थीयमानोमांसक्रुद्धोव्याजहारह॥ १८॥

तं॥१५॥ एवंज्ञाने कारणमाह ॥ अभिशापादिति ॥ तुंबरुरहं वैश्रवणेन शप्तः ॥ तस्माच्छापाद्राक्षसीं तनुं प्रविष्टोऽतोमे ज्ञानशक्तिरस्तीत्यर्थः ॥१६॥ १७ ॥ प्रकृतिं गांधर्वीं ॥ प्रकृतिक्रोधकारणमाह अनुपस्थीयमानः ॥ अवसरेष्वसेव्यमानः ॥ व्याजहारेत्यस्यराक्षसीं तनुं प्रविशेतीतिशेषः ॥ १८ ॥